

РЕШЕНИЕ

№ 32450

гр. София, 03.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5110** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. И. С., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 2848 от 31.03.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е било отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените и противоречие с материалния закон. В производството не била изяснена фактическата обстановка и липсвал задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Неправилен бил изводът за липса на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия м С.. Анализът на обстановката бил формален и не кореспондирал с личната бежанска история. Административният орган разглеждал общо данните от справката (за страната на произход), без да изследва обстоятелството на местоживее на жалбоподателя в С. и региона, в който евентуално да бъде върнат. В съдебно заседание жалбоподателят заявява, че няма нужда от адвокат (назначеният му процесуален представител по Закона за правната помощ е бил възпрепятстван да се яви). Жалбоподателят заявява, че в неговия район убили братовчед му и вуйчо му. Близките му казали да стои в България. Имало заплахи от друго племе, племената се избивали. Жалбоподателят бил от племето таяуи, а другото племе били джес. Никой не знаел къде са съпругата и децата му. Те били окръг Х., но той ги преместил в окръг Х..

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Х., в съдебно заседание моли съда да остави жалбата без уважение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.11.2024г. със заповед на РД „Гранична полиция“ – Б. при МВР (лист 48 от делото) на лицето е била наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход - С.“. Заповедта е връчена на лицето на 26.11.2024г.

Лицето е било настанено в СДВНЧ „Любимец“ (видно от протокол – л.49), където е подало молба от 03.12.2024г. за закрила до ДАБ на бланка на МВР (л.47).

На 09.12.2024г. лицето е подало до ДАБ молба за закрила на бланка на агенцията (л.46).

На 09.12.2024г. за лицето е съставен регистрационен лист (л.44-45). Според отразеното в него молителят е с имена Х. (собствено) И. (фамилно) С. (бащино), гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – мюсюлманин сунит, с основно образование, по професия – багерист, женен, с осем деца (7 момчета и 1 момиче на възраст между 12 години и 9 месеца по списъка към регистрационния лист), владеещ арабски език, без документи за самоличност. За липсата на документи за самоличност лицето е попълнило и съответната декларация по чл.30, ал.1, т.1 от ЗУБ (л.40).

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила, както и с организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.43).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.42).

С чужденеца е проведено едно интервю – на 16.01.2025г. (протокол, л.25-29 по делото).

На интервюто той е потвърдил информацията по регистрационен лист. Няма роднини в Европа. Напуснал С. за първи път на 03.10.2024г. за Турция, нелегално и без документи. Останал там само един ден - докато премине границата. Въпреки това заявява, че влязъл в България на 17.11.2024г. с трафикант. Бил арестуван през 2015г. от ДАЕШ защото го видели да пие бира, бил затворен 3 месеца. Не бил осъждан. Няма проблеми заради това, че е арабин, нито заради религията си. Не бил участвал във въоръжена групировка, нито в партия и партийни мероприятия. Не бил посещавал посолството на България или на друга държава. Последният му адрес в С. бил в [населено място], където сега били съпругата му, родителите му и деветте му братя и сестри. Къщата му била разрушена, не можел да живее там, сега били лагер. Мечтата му била да доведе семейството си тук. Служил бил в армията от 2007г. до 2010г. Напуснал С., защото там нямало работа и не можел да живее нормално. Притеснявал се е за живота на децата си. Баща му бил отвлечен от групировка, която поискала откуп от 20000 долара. Имал много малки деца и даже и те употребявали наркотици - било много евтино и хората ги зарибявали. Там нямало сигурност. В момента районът, в който живеел, бил контролиран от много страни - всяко племе си имало организация, контрол имало и от сегашното правителство заради Турция. Лично той бил заплашван когато отвлели баща му. От свободната армия го заплашили с убийство, ако не плати за баща си. Те го простреляли (баща му). Въпреки това заявява - „ никой не ме е насилвал по никакъв начин“. Не иска да се върне в С. - положението там било жестоко, цените били много високи, хората били много бедни, нямало спокойствие и сигурност. Искал да живее тук до края на живота си много му харесвало, искал да извика и семейството си.

След съответно запитване (л.30) от ДАБ до ДАНС, по преписката е приложено писмо от ДАНС (л.24), в което се казва, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай, че то отговаря на условията по ЗУБ.

Към административната преписка е приложен констативен протокол (л.22), според който лицето системно нарушава правилника за настаняване и вътрешния ред центровете на ДАБ,

включително като употребявало алкохол в стаята си.

Към административната преписка е приложена справка (л.19-21), изготвена от Дирекция „Международна дейност” при ДАБ, за ситуацията в С., актуална към 29.01.2025г.

В справката е посочено, че представители на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат отношенията си с временното правителство на страната. Започнало е възстановяването на ключови съоръжения, като болници и пътища. Отчетена и необходимостта от хуманитарна помощ. След 08.12.2024г. (датата на падане на режима на Б. А.) 115 000 сирийци се завърнали в С.. В страната все още е налице несигурност, въоръжени сблъсъци и повишена престъпна дейност. Въпреки това от 07.01.2025г. са възобновени и международните полети от летището в Д.. Новото правителство се е ангажирало да защитава правата на малцинствата. Все още имало безредици в крайбрежните райони, Х. и Х.. Милиони сирийци се нуждаели от здравни грижи. От септември (погрешно посочено 2025г.) повече от 500 000 сирийци се завърнали в С., 200 000 от които – след падането на Б. А.. Отделно от това, 600 000 души, които дотогава били вътрешно разселени, се завърнали по домовете си.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.8-17).

В него е приел, че чужденецът мотивирал молбата си за закрила с проблеми от икономически характер и липса на работа, като в хода на административното производство чужденецът не бил обосновал наличието на риск за своя живот и свобода, както и не е посочил никакви причини за основателно опасение от преследване. Не бил посочил и конкретно събитие, поради което е избрал да не допусне страната си. Поради това не били налице предпоставките за предоставяне на бежански статут.

Приел е също, че за лицето не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Спрямо лицето не били предприети действия по чл.9, ал.1 от ЗУБ. Не бил налице и въоръжен международен или вътрешен конфликт на територията на цялата страна, така че спрямо лицето нямало реална опасност от тежки посегателства поради наличието на безогледно насилие.

Пред съда са представени две нови справки за ситуацията в С., актуални съответно към 03.04.2025г. (л.53-54) и към 03.07.2025г. (л.50-52).

Тази от 03.07.2025г. се отнася общо до ситуацията в страната. Според нея Преходното правителство и други милиции заявили ангажимент да стабилизират нацията и да изготвят нова конституция в рамките на три години. Преходният президент (А. М.) очертал планове за насърчаване на помирието и приобщаване. На 13.03.2025г. била подписана конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период. На 29.03.2025г. Било съставено правителство с 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително алауити, християни, друзи и кюрди. Свалени са санкциите на САЩ. В бюлетин на ВКБООН от 26.06.2025г. се посочва, че считано от декември 2024г. в страната са се завърнали 628 000 бежанци от съседни държави, а над 1 милион и половина вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. Цитиран е и един случай на терористично нападение срещу църква в Д.. ВКБООН предоставял транспортна помощ и комплекти с основни хуманитарни материали. ВКБООН продължавал да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийските граждани в техните родни райони. Що се отнася до политическото развитие през юни 2025г, работило се за избори за Народно събрание; Швейцария издала решение за отмяна на наложените на С. икономически санкции; Европейският съюз потвърдил ангажимента си да стои до сирийския народ и да подкрепя мирен, приобщаващ и ръководен от С. политически преход. Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност.

Другата справка, тази от 03.04.2025г., се отнася конкретно до отбиването на редовната военна служба. Набирали се лица на възраст между 18 и 22 години. Жалбоподателят е бил на 35 години (роден 1989г.) при напускането си на С., съответно не попада в тази възрастова група. Отделно от това, според заявеното от самия него, вече е отбил военната си служба през 2007-2010г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на жалбоподателя на 09.05.2025г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 15.05.2025г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че в хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език - арабски. Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за правата и задълженията и за организациите, от които би могъл да потърси помощ. Интервюто също е проведено с превод на арабски. При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. След приключването му, чужденецът е заявил, че е запознат с текста (на протокола) на език, който разбира.

Поискано е и е получено становище от ДАНС.

Обратно на изложеното в жалбата, административният орган е изяснил фактическата обстановка и е анализирал заявените обстоятелства. Всъщност, нито в жалбата, нито пред съда чужденецът е посочил, кое обстоятелство от бежанската му история е останало неизяснено, нито какво точно органът не е анализирал. Конкретно по оплакването в жалбата, че органът не бил обсъдил обстановката по местоживеенето на лицето - на л.5, абз. посл. и на л.6, абз. посл. от решението е посочена конкретно обстановката в провинция Х., откъдето е чужденецът, в [населено място], където чужденецът в съдебно заседание твърди, че е преместил съпругата си и децата си, както и в [населено място], който също е в област Х..

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец, оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В настоящия случай търсещото закрила лице не е заявило да изпитва страх поради преследване въз основа на някоя от горните причини. Напротив, заявило е, че не е имало проблеми заради религиозната и етническата си принадлежност, нито с властите. Посоченият случай, при който бил задържан от ДАЕШ заради това, че пиел бира, е от 2015г., девет години преди лицето да напусне С., и не може да бъде отнесен. Лицето не посочва през коя година баща му бил отвлечен от „свободната армия“ срещу искане на подкуп. Подобно действие обаче не кореспондира с

данните от нито една от справките за страната. Освен това кандидатът не твърди да е напуснал С., именно заради това. Съдът намира за недостоверни твърденията на лицето, че братовчед му и вуйчо му били убити „в неговия район“, тъй като това обстоятелство е заявено едва в съдебно заседание. То също не кореспондира със справките за страната. Същото се отнася и за твърдението, че племената се избивали помежду си - в справките действително се споменават безредици, но не и конфликти с масови убийства. За места на безредиците не се сочи област Х.. Посочва се област Х., въпреки че именно там жалбоподателят твърди, че е преместил съпругата и децата си (макар да не знаел къде били в момента). Отделно от това, жалбоподателят твърди, че последно живеели в лагер, а в справките няма данни за безредици и насилие в самите лагери. Ирелевантно е и обстоятелството, че децата му – по собствените му думи – ползвали наркотици. По-скоро достоверно е твърдението на чужденеца, че никой не го е „насилвал по никакъв начин“, както и това, че причините му да напусне С. са тежкото положение, високите цени и бедността. В бежанската история са налице и противоречия – това, че напуснал С. на 03.10.2024г. за Турция, стоял там само един ден и влязъл в България на 17.11.2024г., тоест – месец и половина по-късно, както и че на интервюто не е заявил да е местил съпругата и децата си, като не става ясно как е направил това по-късно и намирайки се вече в България, без в същото време да знае – както заявява – къде са те. Обстоятелствата, че чужденецът е влязъл в България нелегално с трафикант, без документи, и особено това, че е подал молба за закрила едва след като му е била наложена ПАМ „Връщане до страна на произход - С.“ и е бил настанен в СДВНЧ, също разколебават достоверността на бежанската му история. Предвид справките за страната, неоснователно е оплакването, че не бил изяснен въпросът за безопасността на лицето при връщането му в даден район – почти един милион бежанци в други страни и над милион и половина вътрешно разселени лица вече са се върнали по домовете си в различни райони на страната.

С оглед казаното дотук съдът споделя извода на административния орган, че чужденецът не е бежанец, а причините му да напусне С. са икономически.

Съдът намира също, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта, с която административният орган е отказал да предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Жалбоподателят не твърди да е бил изложен в С. на подобна опасност. Задържането му от ДАЕШ е в далечната вече 2015г. Освен това той не твърди да е бил заплашен с нещо повече от самото задържане. Твърдението за заплашване спрямо него, когато бил отвлечен за откуп баща му, не е конкретизирано по време и не кореспондира със справките за страната. Лицето не сочи, че друга такава опасност би възникнала за него в случай, че се върне в С.. Не твърди към настоящия момент такава опасност да е налице за съпругата му, осемте му деца, майка му, баща му и деветте му братя и сестри, които са останали да живеят в С.. Т. твърдение също би противоречало на справките за страната.

Съдът намира, че в С. към настоящия момент не е налице въоръжен международен или вътрешен конфликт, още по-малко пък на територията на цялата страна. От справките, особено от тази от 03.07.2025г. става ясно, че в страната не се водят активни военни действия. Доколкото има някакви безредици – без данни за жертви при тях, те са по крайбрежието и в други градове и

райони, няма данни за такива в област Х.. Страната продължава да се умиротворява („помирение и приобщаване“), правият се опити дори за демократизация. Съответно не е налице безогледно насилие по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Трудностите от хуманитарен характер също не са в такава степен високи, че да предполагат предоставянето на закрила само на това основание.

Не са налице и други основания за предоставяне на лицето на бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му съответно не са налице хипотезите на чл.8, ал.9 и на чл.9, ал.6 от ЗУБ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. И. С., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 2848 от 31.03.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: